

Geachte heer Dohmen / Geacht NRC c.a./c.s.,

U kondigt een publicatie aan over mij en legt mij over negen onderwerpen zo'n tien vragen en ongeveer evenveel vervolgvragen daarop voor. Ik begrijp daaruit dat u al veel langer hiermee bezig bent, mij desondanks niet eerder heeft benaderd en het gepast vindt om vlak voor de publicatie op deze wijze een 'hoor en wederhoor' toe te passen, dat deze naam niet mag dragen.

Alleen al hieruit volgt, dat u informatie van mij als uw 'hoofdonderwerp' geheel niet serieus neemt of belangrijk vindt.

U verwijst namelijk naar documenten en gegevensdragers, die u niet met mij deelt en ik zo ook niet ken of kan beoordelen, waardoor wij in een nogal ongelijke positie verkeren.

Wel kan ik uit de strekking van uw betoog uw 'bron' plaatsen. Zonder precies te weten waar u op doelt en of uw 'weergave' van de feiten en uw dossier wel correct is, moet voor u enerzijds duidelijk zijn in welke gemoedstoestand uw hoofdbron en hoofdleverancier verkeert (hetgeen u tot bijzondere zorgvuldigheid zou moeten bewegen) en anderzijds dat u op deze wijze beschikt over volstreekte privé zaken, die u beter niet zomaar publiek mag of kunt maken. Verder betreft u kennelijk ook derden bij uw publicatie, die daarbij niet betrokken willen worden of zich daar niet in herkennen. Bijvoorbeeld heeft u bronnen gesproken, die mij daarna benaderd hebben en mij vertelden welke informatie met u gedeeld is; toch zie ik dat geen weerslag hebben in enerzijds uw visie op de feiten en anderzijds uw vragen aan mij.

Welbeschouwd zijn alleen al de gekozen 'beoordelingen' van u en de uwen dusdanig subjectief en kwalificerend (zelfs veroordelend) van aard, dat er geen sprake meer kan zijn van een journalistiek stuk dat alle kanten belicht, op objectieve waarheidsvinding gericht is, met een kritische blik op uw dossier en de bronnen daarachter. Ook de afweging of uw onderwerpen met een volstrekt privé karakter wel zo nieuw of belangrijk zijn om te publiceren ontbreekt (zo niet: ontspoord) door uw kennelijk al langer durende zoektocht naar mij als persoon, waarbij u steeds een bepaalde en gekleurde invalshoek kiest.

Ik constateer dan ook dat u dit vlak voor de verkiezingen doet, waarbij de indruk ontstaat dat u en uw bron elkaars marionet zijn. Ik heb van u nog geen journalistiek stuk gezien dat ook maar een fractie van weergave behelst van hetgeen ik in 14 jaar tijd als Kamerlid heb gedaan of bereikt (lees: mijn inhoudelijk functioneren). U richt zich op mijn 'privéleven', waar ook een Kamerlid recht op heeft. Daarbij mag ik de keuze hebben om mijn privéleven privé te houden, zeker als voor u met uw bronnen en dossier duidelijk moet zijn, dat alles waarover u mogelijk beschikt nogal uit verband wordt gerukt, deels onrechtmatig is verkregen en in een bepaald kader moet worden geplaatst. Ik verantwoord mij zo nodig graag bij de bevoegde instanties van onze democratische rechtstaat en vrees dat niet.

Ik wens u veel wijsheid toe bij de afweging wat u wel of niet publiceert en welke brongegevens u daarbij vermeldt of vrijgeeft. Ik stel u nu reeds voor alsdan aansprakelijk en verantwoordelijk voor alle gevolgen, schaden en kosten die uw publicatie voor mij heeft.

Dion Graus